

ZATURDAG, 3 DECEMBER.

COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve Zondags. Het abonnem. voor 3 maanden is f 3.00; buitensteden f 6.00; franko door het gehele Rijk. Adres, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau van de COURANT.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 2 December.

De Tweede Kamer gaat in de begroting van Buitenlandse Zaken met langzamer schreden voort, dan in andere hoofdstukken gedaan heeft. Zij heeft niet het einde bereikt van dit 5de hoofdstuk, waarover zij nog heden zal beraadslagen.

80 worden door de heeren Zijlker, Schipman van der Oye, Elout, Slicher van Oude Lijnden en Rijnders verschuldende werken van nut aan de regering ter ondersteuning van de minister antwoordt dat hij hoopt voor van Deltzijl naar Appingadam in het volgende een bijdrage te zullen kunnen vragen, maar de mag niet al de kosten van onderhoud van de op zich nemen. Omtrent den weg van Gelderland naar Overijssel en verder naar Duitschland geeft ministerstellende verzekeringen. Ook de belangen van Vlaanderen worden door hem voor oogen genomen. De minister hoopt dat later een ondersteuning van gemeente Sluis tot aanmoediging van handelen naar zal kunnen worden verleend. Eindelijk dat der Waal, waarop door den heer van Lijnden gewezen, houdt de aandacht der regering bezig. Intusschen daaromtrent verschil van gevoelen der deskundigen.

De VIIe afdeling (onderwijs) tokt een merkwaardige redevoering van den heer Groen van Prinsterer uit over het hangend vraagstuk van de opzichte van het onderwijs, welke redevoering voor den opzichte van het lager onderwijs van groot gewicht is. De heer Groen heeft als politicus en leider der anti-revolutionairen zich had doen kennen als een man van vertrouwen. Nu integendeel de redeenaar sinds lang door twijfelachtige uitspraken, door dubbelzinnige reserves en door veranderingen wendingen zich een positie gemaakt heeft, die men niet kan of mag houden, nu gaat er veel van de waarde van zijne verklaringen, die wij verre zijn van gering te schatten. Tot onze ergernis stuiten wij reeds in den aanvang zijner redevoering op een nieuwe, en wij moeten het bevestigen door ons volstrekt niet verwachte stante wending. Is mogelijk een schrijffout; want wij zien daar de heer Groen, die sinds jaar en dag op parol verbeteringen aandrong, thans, nu die zijn toegeplaatst, plotseling verklaart, dat hij die niet meer vraagt. Hij beweert dat de heer Groen zich zelf en zijne partij schuldig maakt als hij zoo lichtvaardig ontspringt met voorstellen, die eerst gebruikt schenen als middelen om tot een belangrijk doel, en die, wanneer zij worden in 't werk gesteld, met vernedering worden afgeworpen, als hadden zij slechts goddiend tot middelen, die thans onbruikbaar zijn geworden. Op deze wijze kan men hij dergelijke wijze van handelen aanspraak maken? Men stoot daarmee vriend en vijand af. Is dat behendigheid? Is dat waarheid?

De heer Groen onderzoekt, wat nu reeds, niet eens nog door de wetten (hij vraagt ook die niet meer) maar door de bestaande wetten en verordeningen voor het onderwijs kunnen worden verricht naar den zin en de bedoelingen der wetten en verordeningen. Hij behandelt op een bijzonder lager onderwijs. Hij wenscht daarvoor te zien het voorbeeld van den afgetreden Thorbecke, wiens circulaire en wiens beginselen op dat stuk hoogelijk prijst.

De heer Groen onderzoekt het openbaar lager onderwijs. Hij onderzoekt de bedoelingen zijn der anti-revolutionairen, wenscht (thans wel te verstaan, maar tot hoe ver vraag mag niet onbescheiden heeten.) Zij hebben 't ooghouding van de regten der Kerk naar de verschillende gezindten, gelijk die zich in verschillende godsdiensten openbaren. Het is men van het ministerie verlangt en ver-

wacht. — Geene staatskommissie. Daarin heeft de heer Groen volkomen gelijk. — Maar erkenning door het gouvernement, dat de gemengde school fakultatief zij. De geest der wet van 1806 ja heelt vereeniging van gezindheden op de scholen ondersteld, maar het voorschrift is christelijke opleiding. Dus geen wering van bijbel, van volkshistorie, van het christelijk element op de openbare volksschool. Waar de splitsing mogelijk is, moet zij plaats hebben. Wij hebben volkomen rede met deze ontwikkeling van de wet van 1806, ofschoon zij misschien naar de geschiedenis en de letter beoordeelt tot eenigen twijfel zou kunnen grond geven; wij nemen daarom rede, onder ééne voorwaarde, dat waar splitsing van kinderen niet mogelijk is, daar niet, onder voorwendsel van christelijk onderwijs, aan de israelitische, of katholieke, of luthersche jeugd, enz. hervormd christendom, orthodox gereformeerde, Dortsche, anti-revolutionnaire geschiedenis worde geleerd. Zonder deze voorwaarde zou de wet van 1806 en de Grondwet van 1813, 1840 en 1848 een leugen zijn, en met de regten der andersgezinden den spot worden gedreven. Wij verlangen geene dupe te zijn en zouden 't niet verdragen, als men poogde door zulke tactiek ons geloof en onze regten te verkorten.

De hoofdlijnen waarop de partij de aandacht der regering vestigt.

- 1°. geen scheuring van onderwijs en opvoeding.
- 2°. de opvoeding zij christelijk
- 3°. en die christelijkheid worde niet aan den Staat ter beoordeeling overgelaten, maar getoetst aan den eisch en de behoeften der gezindheden.
- 4°. de geheele regeling tegge zoo weinig mogelijk dwang op. Dit laatste is behartigenswaard, mits, (met den heer Groen is het noodig altijd voorwaarden te stellen) mits die vrijheid niet misbruikt kan worden, om door den invloed van een kerkgenootschap een gevreesde openbare school te doen ontaarden in een school van een bepaalde godsdienstige gezindheid;

III°. het hoger onderwijs. Hier kunnen wij den heer Groen niet langer volgen. Het is een verschil van huisdijlen aard onder de Protestanten zelve over de vraag of en in hoeverre de regering verplicht is, bij de benoeming van hoogleeraren in de theologie aan de akademieën te letten op de verschillende rigtingen die zich in de hervormde gezindte vertoogen. De heer Groen beweert, dat het gouvernement daarop letten moet. Hij werd daarin natuurlijk ondersteund door den heer van der Brugghen. En er valt niet aan te twifelen of in de zitting van heden zullen met bestrijders van deze meening ook nieuwe verdedigers onder de vrienden opstaan. Wij blijven daar buiten, omdat de zaak ons in geen enkel opzicht aangaat.

Intusschen, het verdient opmerking, dat de heer Groen van deze discussie gebruik heeft gemaakt, om zijn extra parlementairen strijd over zijne beginselen met dr. Fruin en den heer van Reesema in het parlement te behandelen. Dat is ongepast en volstrekt niet te dulden. Heeft de heer Groen een pennestrijd uitgelokt, hij verdedigde zich in zijn blad, en des noods door brochures en zoo hij wil door lijanten. Maar zijn pennestrijd in het parlement over te brengen, de Tweede Kamer te misbruiken tot reinigingsplaats, waar hij de wonden tracht te zuiveren hem toegebracht op het terrein van een wetenschappelijke strijd, dat is niet alleen tegen de orde, dat strijdt tegen alle gevoel van bescheidenheid en tegen de waardigheid der plaats, waar men de eer heeft te spreken, niet als bestreden schrijver van verschillende werken, maar als volksvertegenwoordiger.

De heer Groen eindigt met de betuiging dat hij 1. geen reaktie vraagt. Dat is een doekje voor het bloeden. 2. in zijn betoog indachtig is geweest aan het regt van allen. Zal hij 't ook daarbuiten blijven? 3. en niets heeft gevraagd dan hetgeen met billijke wenschen overeenkomt; dat wij willen hopen.

De heer Groen heeft in dit gausche betoog maar een zaak vergeten, namelijk dat zijne wenschen, die hij doet voorkomen, als waren zij van zijne partij uitgegaan, afkomstig zijn van katholieken oorsprong, waaraan

de heer Groen ze ontleend heeft, zonder zulks met een enkel woord aan te geven. Dat is niet geheel overeenkomstig de billijkheid. De heer Groen weet immers, dat de voornaamste zijner wenschen door de Katholieken waren uiteengezet en verdedigd vóór dat de heer Groen zich ooit op het terrein had vertoond.

Ten slotte biedt hij nog aan de regering een wenk en een steun, zoo als hij die gewoon is te geven aan alle ministeriën, die hij een voor een heeft helpen ondermijnen. Hij meent, dat de »vrienden» voor het ministerie zoo al niet een onmisbaar, dan toch een bruikbaar element zijn. 't Zal weldra nog moeten blijken wat daarvan is. 't Begin en 't slot van zijne redevoering van gisteren althans, waren niet geschikt om die bruikbaarheid, veel minder om die onmisbaarheid te bewijzen, laat staan te bevorderen.

Den heer Groen is in de zitting van gisteren door niemand antwoord gegeven. Dat zal waarschijnlijk van daag komen.

Na hem behandelde de heer Bosscha met onderwijs tevens kunsten en wetenschappen, en vindt daarin steun bij de heeren Gevers en van Lennep. Hij wil de regeling van het hooger onderwijs. Hij tracht aan te toonen, dat men tot dus verre stelselloos is te werk gegaan. Hij verlangt bij de akademie van wetenschappen bijvoeging van de vakken van geschiedenis en wij-begeerte, en acht een goede sterrewacht te Leiden noodzakelijk. De heer van Lennep daarenboven zou gaarne de vakken van geschiedenis en taal scheiden, om voor ieder vak een professor benoemd te zien.

Daarmee kwam de heer van Goltstein aan de beurt, die, om het ver vanstreken mer, heden zal spreken.

In de *Revue Contemporaine* van 31 Oktober komt een opmerkelijk artikel voor van den heer Lherminier, over de Katholieke Kerk, over Spanje en over Balmès. De schrijver wijst aan hoe Spanje zijn grootheid en zijn glorie alleen verschuldigd is aan zijn opregt en onwankelbaar vasthouden aan het katholiek geloof; voorts toont hij hoe hoog de katholieke volkeren boven de protestantsche staan, en slaat eindelijk een blik op Balmès, den uit-trekenden godvruchtigen geleerde, de roem onzes tijds, die zijn vaderland en het Katholicismus met zijn doorwrochte geschriften heeft verheerlijkt.

Het artikel van den heer Lherminier moet te meer de aandacht trekken, indien men weet, dat de schrijver eertijds behoorde tot dat heirleger van dwazen en goddeloozen, die, hetzij uit onkunde en verbijstering, hetzij uit verachtelijke beweegredenen des gemoeds, er zich een eer van maken, de Katholieke Kerk te honen en te lasteren. De ernstige loop der gebeurtenissen, de noodlottige uitkomsten der menschelijke wijsheid en waanwijsheid in de laatste tijden alom gezien, hebben op het gemoed van den heer Lherminier een diepen indruk gemaakt, en hem gebracht tot de erkenning der waarheid, gelijk die alleen in de Katholieke Kerk en nergens elders buiten haar, onverdeeld en in vollen glans wordt gevonden.

Men hoore thans hoe de heer Lherminier, na over Balmès en diens geloof te hebben gesproken, de volgende vraag opwerpt en haar terstond ook beantwoordt.

»Zou Europa gelukkiger en grooter geweest zijn: zoo in de XVIe eeuw, de katholieke eenheid niet beroeft was geworden? Balmès voedt hieromtrent niet den minsten twijfel. »Verbeelden wij ons voor een oogenblik — zegt hij — dat het protestantismus niet ter wereld gekomen was, en bouwen wij op den grondslag dezer hypothese, eenige gissingen omtrent den waarschijnlijksten loop der gebeurtenissen.

»In de eerste plaats, al de krachten en al het genie, die Spanje moest aanwenden om zich te verzetten tegen de godsdienstoorlogen die op het vasteland ontstonden, had het ten koste kunnen leggen aan de nieuwe wereld. Met Frankrijk, de Nederlanden en Engeland zou zulks eveneens het geval zijn geweest; deze natien, hoewel verdeeld, hadden eenige schitterende voorbeelden kunnen geven. Zoo haar invloed op de nieuwe landen zich krachtig en als uit een middelpunt had geopenbaard, zouden zij ze alsdan geen leven hebben

ingestort; alvermogenend genoeg in zijne vaart om zich door niets te laten weerhouden? Verbeeldt u dat alle havens, van de Baltische Zee tot aan de Adriatische, hunne missionarissen hadden uitgezonden naar het Oosten en het Westen, gelijk Frankrijk, Spanje, Portugal en Italië zulks deden; verbeeldt u, dat alle de groote steden van Europa zoo vele middelpunten waren, waar de menschen zich vereenigden, maar de stofelijke middelen ter bereiking van die groote doelen werden verzameld; verbeeldt u, dat alle missionarissen hetzelfde beoogden, en beheerscht waren door dezelfde gedachte en van denzelfden ijver voor de uitbreiding van hetzelfde geloof zich ontvlamd gevoelden; verbeeldt u dat zulks zoo geweest ware, hoe zoude de een den ander niet erkend hebben als zijn medearbeider aan hetzelfde gemeenschappelijke werk, als onderworpen aan een en hetzelfde gezag, op wat plaats zij elkander ook mogten ontmoeten. Gevoelt gij nu niet dat op die wijze de christelijke godsdienst de beslissendste zegepraal zou behaald hebben? — Er behoort moed en kracht toe om zoo met open vizier op de lofredenaars van het Protestantismus los te trekken. Deze schrijven aan de hervorming de verdienste toe van Europa gereorganiseerd te hebben en aan de politieke en morele kracht een verjeugdigd leven te hebben bijgezet; Balmès daarentegen verwijt haar de Europeesche maatschappij gevoelig verzwakt te hebben, door haar beurtelings in twee verschillende rigtingen te werpen, die beide even verderfelijks waren, te weten de dweepzucht en de onverschilligheid.

Door de uitlegging der H. S. aan de onbeperkte vrijheid van ieders eigen inzicht ter proef te geven, meende het protestantismus de rede vrij te maken en te veredelen, maar wierp haar juist in den afgrond der zotste en schuldigste dwalingen. Hieromtrent is het getuigenis der historie niet te weerspreken, zoodat een protestantsch schrijver, o'Callighan, aangehaald door Balmès, op dien grond tot het besluit is gekomen, dat de Bijbel zonder uitleggingen of aantekeningen, niet geschikt is om door de groote menigte te worden gelezen. o'Callighan voegt er bij, dat het meerendeel van het menschelek geslacht zich vergenoegen moet met zijne onderwijzingen te ontfangen van anderen en dat het niet in staat is om tot de bronnen der wetenschap te naderen.

De dweepzucht brengt de onverschilligheid voort. De afkeer die de dweepzucht te regt aan zoo vele geesten inboezemt, brengt ze tot twijfeling of onverschilligheid in godsdienstzaken. Ziedaan een ander gevaar, 't welk zoo noodlottig geacht werd dat vele protestanten, met name de beroemde Leibnitz, er op uit waren eene verzoening te bewerkten tusschen de Reformatie en de Katholieke Kerk. Het plan was wijs maar onuitvoerbaar. De strijd kon zoo plotseling niet worden afgebroken, en eerst moesten gelijk de uitkomst het heeft doen zien, al de gevolgtrekkingen der nieuwe beginselen in het niet terug keeren. Op het oogenblik zijn ze nog niet uitgepat.

Onder de beproevingen die de Katholieke Kerk had te verduren, schroomt Balmès niet op te tellen de moeilijkheden die haar verwekt, de strikken die haar gespannen werden door het Jansenismus. Wij zullen hem niet tegenspreken (1), wanneer hij ons de Jansenisten vertoont, gelijk zij achter eene gekunstelde zedigheit en achter eene valsche nederigheid, hun huichelarij en hoogmoed vermommen. In waarheid zij maken zich schuldig aan een verderfelijken opstand, die sektarissen welk zich steeds Katholieken blijven noemen, terwijl zij den Paus en de Kerk de gehoorzaamheid opzeggen, — en voortgezworpt door een geest van nieuwshag, toch zonder ophouden zich beroepen op de oude tucht en op de oude leer. In den openlijken opstand van sommige ketteren, en sekermakers is ten minste nog iets moedigs, iets openhartigs, dat hun nog een soort van edelaardigheid bijzet, maar wij weten niets verachtlijker en gevaarlijker dan die haat tegen het gezag, die zich een masker van onderwerping voorbindt, dan die huichelarij die zich beroemt getrouw te wezen, ten einde met des te beter gevolg ongehoorzaam te kunnen zijn, en die voor het gezag te gelijk een verradelijke kniebuiging en eene hatelijke verwensching ten beste heeft.

Maar om tot het protestantismus terug te keeren. Het was boven alles een beginsel van ontbinding, en dit negatief beginsel moest alle dogmatische meeningen overleven die in den beginne zich in zijne boezem den oorlog verklaarden. Wanneer men thans die ontbindende natuur in verband brengt met de behoeften die op dit oogenblik de Europeesche maatschappij gevoeld worden, en die groote smartelijke ondervindingen en vernederende misrekeningen hebben ten gevolge gehad, moet men tot het besluit komen dat het niet voor het protestantismus is weggelaten, zoo veel angst tot bedaren te brengen en aan de volken die opbouwende verze-

kering te geven welke de ongewaardeerde belooning is van een stellig geloof.

Daar hierop ligt de triomf van het Katholicismus, en Balmès wijst het aan. Hij legt er zich op toe aan te toonen, dat zoo niet een punt zoekt, waaruit een licht vermag uit te stralen dat de wereld beschijnt, een denkbeeld sterk genoeg om de geesten te hereenigen, het Katholicismus zich terstond met al die en nog meer voordeelen aanbiedt, en hij vraagt waarom, na de barbaarsheid beschraafd te hebben, het ook die nieuwe glorie niet deelachtig zou kunnen worden van de beschaving te reinigen; ze te wasschen van hare vlekken en haar onder eene magtige eenheid te verbinden. Zonder vermetel in de toekomst te grijpen, maakte Balmès, die nu 74 jaren geleeden schreef, de gelukkigste voorteekenen op uit de vorderingen, die het Katholicismus in de verschillende landen maakt. En alles wat sedert dien tijd is voorgevallen, geeft het ons niet telkens nieuwe bewijzen ter bevestiging der veronderstellingen van den Christen en van den denker?

Men schrijft ons uit 's Hage, 1° December:

Van elke goede, ja zelfs soms van de beste zaak, is misbruik te maken. De periodieke drukpers, welker verhevene roeping, eerlijk vervuld, in het algemeen belang hoogst weldadig werkt, wordt soms schandelijk misbruikt, tot voldoening van onedele drijven. Een sprekend bewijs kwam mij daarvan heden onder de oogen. Ik kan niet nalaten, met een paar woorden aan mijn gevoel van verontwaardiging, door de lezing van dat insidieus stuk opgewekt, lucht te geven.

Het Journal du Limbourg, heeft kunnen goedvinden, om een van de beste volksvertegenwoordigers, den heer van Wintershoven, afgevaardigde uit Maastricht, indrekt te beschuldigen. Het Journal du Limbourg beweert, dat de heer v. Wintershoven, zoude hebben getracht van den minister van Justitie, een betrekking in zijne provincie te bekomen; waarschijnlijk die van advocaat-generaal, ter vervulling der plaats, opgevacueerd door de benoeming van Mr. Borret tot Staatsraad. Het Journal beweert wijders, dat de minister van Justitie later aan dien afgevaardigde eene andere betrekking zoude hebben aangeboden. Zoolwel het een en het ander is een kwaadaardige leugen, en zal gewis door de onafhankelijke drukpers naar waarde worden beantwoord.

De vertegenwoordiger uit Limbourg strat zoolwel in zijne provincie als hier in de residentie te hoog aange-teekend, zijne eerlijkheid is te zeer verheven boven dergelijke lastertaal, dan dat iemand, wie dan ook gewigt zal hechten aan die lage middelen, om zijn naam in verdenking te brengen.

Het Journal bewijst daareboven eene slechte dienst aan den minister van Justitie, en de geheele toedragt dezer zaak getuigt van eene onhandigheid, welke men alleen van een blad kan verwachten, dat niet meer in staat is om regt door zee te gaan.

Met de opname dezer regelen zult gij mij zeer verplichten.

Men leest in de N. Rot. Courant het volgende:

Door eene vriendelijke hand zijn wij in staat gesteld het volgende belangrijke en omstandige verhaal van de schipbreuk van het aan den Kinderdijk te huis behorende barkschip J. C. J. van Speyk, kapt. J. Nolte, mede te deelen, waaromtrent wij in ons nummer van 15 dezer, onder de rubriek *Scheepstijdingen*, reeds met een enkel woord melding maakten.

Den 13 Oct. — dus vangt de schrijver aan — verlieten wij met een ligte Z. O. koelte de reede van Sollebohl, om onze reis (van Archangel) naar Rotterdam te aanvaarden en zagen den volgenden morgen, ten 6 ure, de kust van Rusland aan onze stuurboordzijde, op ongeveer 5 mijlen afstand; de wind was in dien tusschen-tijd tot een dubbeld gereelde marszeilkoelte toe gekomen.

Op den middag van den 14 October peilden wij den hoek van Voronoff, in het N. O. t. O. met een aanhoudenden stijven wind, hooge moeilijke zee en zwaar stampend schip; des namiddags ten 5 ure peilden wij den vuurtoren van Moschovitzeiland in het Z. O. t. Z. op een afstand, naar gissing, van 5½ mijl, met opwerkende lucht in het N. W. en motregen. Ten 5½ ure werd overal gemaakt om te wenden, uithoofde de lucht zeer dik was en ook om de banken van Orloffka, welke wij in den nacht niet wilden passeren. De kwipage was nog niet aan het dek of wij gevoelden dat het schip stootte; men draaide onmiddellijk het roer aan lij, doch het schip weigerde; op dit oogenblik deed het nog twee zware stooten, en toen wij de pompen peilden, werd er reeds zes voeten water in het ruim bevonden.

De ontsteltenis was algemeen; men hoorde naar geen kommando meer; het gejammer, het geroep: „wij vergaan!“ van de kwipage was akelig; men riep maar om schijlen, om de sjoerings van de booten te kappen, want die was onze eenige hoop waren. De kapitein en ik deden ons best het volk te overtuigen, dat het gehuil en gejammer niets baatte, maar dat wij de handen

moesten uitsteken, om ten minste ons leven te redden en dat dit alleen kon gebeuren door te pompen, en anderen takels moesten opbrengen om de booten bij boord te zetten, en zoo ze dat niet deden, het zeker was, dat wij binnen een uur met man en machine naar den kelder gingen. Dit vond dan ook werkelijk en men pompte met alle magt. Wij hielden vast voor den wind af.

Ik wilde nog eens naar beneden gaan om op de knie te zien, of wij met den koers, dien wij nu stuurde ook nog verder kwaad konden, doch verbeeldt u mijn schrik, in de kajuit stond reeds drie voet water. begreep ik, dat er niets meer aan te doen was, we schuwde den kapitein, dat, wilden we niet allen drinken, wij het pompen moesten staken en zien, hoe we zoo spoedig mogelijk met allen man de booten ten boord kregen. Wij draaiden dan ook bij. Het streken we de giek, doch zoodra die te water kwam kwam er tevens eene hevige stortzee, die haar omteelde, de vanglijn losrukte en helaas! onzen 2° stuurman medenam, dien ik voor mijne oogen zien verdrinken, zonder er iets aan te kunnen doen dat was al een van de drie booten weg. Toen kwam wij de middelboot te water, die gelukkig buiten kwam, met een matroos er in, om deze van het schip vrij te houden. Nu moest de groote boot nog maar boord; doch verbeeldt u onze ontsteltenis, naauwelijks waren de takels uitgehoekt, of een dito zee, als onze giek weggeslagen had, raamde de barkas zoodat tegen het schip aan, dat deze stuk sprong en onafdelijk zonk.

Het gejammer, de wanhoop, ontstaan door het beeld van op het oogenblik te zullen verdrinken, verschrikkelijk; het geroep buiten boord van den troos die in den sloep was: „het schip zinkt! het schip zinkt!“ komt menschen, komt in de hoot, of het is laat!“ was ijsselijk; allen liepen dan ook achteruit in de eenige overgeblevene boot te komen, zoodat op het laatst met den kapitein en nog twee matroos alleen op het schip was; doch toen het volk het hoort begon te roepen: „kapitein! stuurman? spoedig, of wij snijden de vanglijn los!“ begonnen toch ook om ons leven te denken en gingen in de boot Naauwelijks waren wij in de boot, of de bootsman en de vanglijn los en de boot geraakte van het schip. Toen waren er nog twee mannen aan boord; onze velen, ons smeeken om ook die twee menschen te redden, waren vergeefs; wij kregen ten antwoord: „beide verdrinken dan alle zestien.“ Dat was 's avonds ten acht ure op den 14 October.

Daar zaten wij nu; in eene kleine boot met zes man, schier zonder eten, zonder drinken, geene klaren dan die wij aan hadden; en dat in eene koude (op circa 70° N. Br. met harden wind en hevige, hooge zee; slechts eene enkele dwarse heuvel en wij waren allen er om koud geweest.

Na verloop van een kwartier zagen wij het schip zinken en dachten met smart aan de beide achter gebleven matrozen, wel wetende hoe spoedig het missoot ook met ons gedaan konde zijn. Zoo bragten wij 's nacht door, die niet ligt uit mijn geheugen zal gaan. Elk oogenblik den dood voor oogen; doch het was in besloten bij het Opperwezen, dat wij zouden vergeen. Met het aanbreeken van den dag zagen wij land en stonden er op aan; wij landden gelukkig, en na de boot op strand gehaald te hebben, beraadslaagden wij wat te doen. Waar waren wij? wij wisten het niet. Wij hadden geen kaart, geen kompas en zagen niets dan sneeuwde bergen, dor, woest en onbewoond. Geen idee wat moest er van ons worden? Wij besloten om 's strand langs te loopen; doch daar het water was en er eene felle branding stond, waren wij noodzaak de bergen op te klimmen. Boven zijnde, zagen wij een geruimen tijd berg op, berg af, tot wij voor een rivier kwamen. Eene boot hadden wij in om ons over te zetten, en het ijs was nog niet afgevoeg om er over te kunnen loopen; wij liepen rijvier langs, in de hoop van spoedig bij menschen te komen. Alzoo geraakten wij al dieper en dieper in land in; daarbij begon het zoo geweldig te sneeuwen dat er binnen korten tijd meer dan drie voet sneeuw lag. Kompas hadden wij niet, zon of maan zagen wij niet, zoodat wij niet berekenen konden of wij ten oosten, zuiden of ten westen gingen; soms zagen wij half onder water, daar wij door de sneeuw zien konden of wij op land of in een moeras waren. Om kort te gaan, zoo hebben wij vier dagen en nachten rondgezworven, zonder eten, zonder dak, zonder kleederen en in eene felle koude; van tijd tot tijd zagen wij een uur in de sneeuw. Bij dit alles kwam ons dat er onder ons waren, die niet verder konden; ondersteunen konde men niet, want wij waren te blijde, dat wij het nog op de been konden houden. Men achter te laten kon ook niet, want dan waren in korten tijd bevroren. Dit droefte de hielden hun voor oogen, en dan gaf de wanhoop hun moed en kracht om zich voort te slepen.

(Wordt vervolgd.)

(1) Ook wij niet, die nog onlangs de onderwerping van de Jansenisten en meer dan half verdorde jansenisten den rot hebben zien spelen, die ze hier wordt toegeschreven. Hoe dapper hebben zij zich gewaard; in het straatruim van April. Daarom worden zij dan ook luid geprezen door de Groninger tacht; en in stilte door de vrienden.

plaatselijke cholera-kommissie alhier zijn op 30
aangegeven 1 lijder en geen overleden.
De plaatselijke kommissie van geneeskundig toe-
zicht te Rotterdam, is op 30 November aangegeven:
Cholera-lijders.

een bericht van Zr. Ms. consul-generaal te
Alexandrie, van 17 November jl., heeft de Egyptische
het verbot van uitvoer van granen en poul-
den in zoover gewijzigd, dat die uitvoer toegestaan
is wat betreft de granen die zich thans in de pak-
huizen der Europeesche kooplieden daar ter stede bevinden.

quantum wordt berekend op ongeveer 250.000
(circa 15.000 last) doch verder blijft alle uit-
voer verboden.

heeft eervol ontslag verleend aan de heeren: P. J.
van der P. Oppendijk, als rekenmeesters der kontri-
butionarische afdeling; en benoemd:
graaf van den Auvengne, Noord-Brabant, den
Volkers; tot tweeden gezonden van den Oud-Gli-
land, Noord-Brabant, den heer G. Dankers; tot hoog-
vanden van het Oudeland van Althema, Noord-Brabant,
O. A. de Jong en B. A. van der Colff; tot bui-
den heemraad in het polderdistrict de Marsch, Liede-
waard, Gelderland, den heer H. van de Poll; tot
den in den Weipolder onder Ooltgensplaat, Zuid-
land, de heeren J. Hobbel en A. van Weel Dz.; tot
land van de Zijpe- en Haze-polder, Noord-Holland,
den J. Krayer; tot heemraad van den polder het Hoorn-
land op Texel, Noord-Holland, den heer A. Spigt;
den heemraad aan den Lekdijk bovendams, Utrecht, den
de Ridder; tot dijkgraaf van den Lekdijk boven-
Utrecht, den heer Mr. J. H. C. van Hengst; tot
gedeputeerde bij de vijf deelen Zeedijken kontributie bi-
den, Friesland, den heer Jhr. U. J. B. van Beyma;
den, Friesland, den heer J. A. Hibma; in
den, Friesland, den heer J. A. Visser en H. Ongeides; tot
gedeputeerde, de heeren R. J. Veldhuis, J. IJema, M.
den, Friesland, A. J. Bredius en H. L. Nauta, en tot re-
den, de heeren: J. Wouters, A. H. Tromp, J. ten
den van Gongrijp, J. W. Oppedijk en E. W. van Popta;
den van de direktie van het Tienkarspel, Zijlvest, Gro-
den, den heer A. A. Maarsing.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag, 1 December.

Deze zitting is opgemaakt de lijst van drie kandidaten
vervulling van de vakature ontstaan in de Algemeene
kamer. Op die lijst zijn geplaatst de namen der hee-
ren: J. Bachtene, inspektur der registratie en domeinen
de provincie Zeeland, oud lid van de Tweede Kamer der
Generaal te Middelburg; J. J. Rijkse, direktur der
den en domeinen van Zuid-Holland, te Groot-
den, M. van Eik, koopman en assuradeur te Amsterdam,
ouder ambtenaar bij het Departement van Koloniën, laatst
houder bij de Nederlandsche Handel-maatschappij.
De Vergadering heeft de beraadslaging voortgezet over
hoofdstuk V der Staatsbegroting (Departement van Binnen-
landsche Zaken) en de onder-artikelen tot en met 81 achter-
volgens goedgekeurd.

UITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Dec. De nieuwstijdingen betreffende de
Oosterrijke aangelegenheden zijn op het oogenblik zoo-
eenig belang. Het blijft steeds de vraag of de Tur-
ken en toe zullen overgaan Kalaf te ontruimen. Bij
voorduring blijft men spreken van nieuwe onderhande-
ingen door tusschenkomst der vier groote mogendheden.
den zou namelijk een konferentie worden belegd en Rus-
land en Turkije zouden uitgenoodigd worden hiaraan
te nemen, ten einde beider belangen gehoord.
den wogen en in het rene konden gebragt worden. In-
middels zouden Frankrijk en Engeland in beraadslaging
getreden, ten einde naauwkeurig de grenzen, de
voorwaarden en de maatregelen eener algemeene inter-
ventie in de Oosterrijke kwestie te bepalen.
De Pays verwerpt het denkbeeld van een wapenstilstand
zegt: Deze geruchten, zoo dikwijls bevestigd en
ander tegengesproken, blijken thans zonder eenigen
grond te zijn. Immers aan den bevelhebber van het
Turksche leger op de Aziatische grenzen zijn de stel-
te orders gegeven, om de vijandelijkheden niet te
aken. Een Turksch-Egyptisch eskader kruist langs de
Mediterrane kust en moet de operaties ten dienste staan.
Naar luid eener dépêche uit Triest is de generaal
d'Hilliers met grooten luister door den Sultan
ontvangen en heeft de Fransche gezant onbewimpeld te
nemen gegeven, dat Frankrijk wel den vrede verlangt
te behouden, doch alleen op voorwaarde dat de zelfstan-
theid en onafhankelijkheid van het rijk der Ottomanen
handhaafd blijft. De Sultan heeft van zijn kant ge-
woord, dat hij Rusland had uitgenoodigd de door hem
weerderregelijk bezetten vorstendommen te ontruimen
dat alleen ten gevolge van in gebreken blijven hier
de strijd was begonnen.
De hertog en de hertogin van Nemours benevens de

hertog en de hertogin van Coburg hebben den 26 op
het kasteel Frohsdorf bij den graaf van Chambord het
middagmaal gebruikt.

MADRID, 30 Nov. De Senaat heeft den 27 in open-
bare zitting de lezing gehoord van eene ministriele bood-
schap, inhoudende om de vergadering te verzetten
zijn speciaal ontwerp aangaande de spoorwegen te mo-
gen intrekken en te doen vervangen door dat van het
gouvernement. Er heeft nog geen discussie plaats gehad.
De ministriele boodschap is, met toestemming van het
kabinet, aan eene bijzondere kommissie in handen ge-
geven. Men is van oordeel dat het ministerie in deze
aangelegenheid de meerderheid zal hebben.

ENGELAND.

LONDEN, 1 Dec. De katholieke bladen, zoo van
Engeland als Ierland, geven een uitvoerig verslag van
de vervolgingen, tegen de Katholieke Kerk in Baden
aangerigt. Zij deelen de merkwaardige processtukken
mede, die zij verrijken met eenige opmerkingen, waaruit
blijkt met welk eene warme sympathie zij de eerbied-
wekkende houding van den Aartsbisschop en zoo vele
priesters, die om hun geloof zoo wreed worden ver-
volgd, gadeslaan en bewonderen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 30 November. Uit Belgrado wordt van
den 16 November aan de Lloyd geschreven:

Laatstleden zondag was onze stad op het punt van
gebombardeerd te worden door de voorposten van het
Turksche fort. Dat deze ramp is afgewerd, hebben wij
te danken aan de werkdadige tusschenkomst van den
konsul-generaal van Oostenrijk. De pacha en de kom-
mandant van het fort hadden aan het bewind van Servie
verklaard dat zij niet langer konden dulden dat de konsul
generaal van Rusland in zijn personeel hunne betrek-
kingen bleven vervullen.

Zij hadden er de verklaring bijgevoegd dat zoo ge-
noemde personen zich niet binnen drie dagen verwij-
derden, zij de stad als oproerig zouden aanmerken en
bombarderen. Te vergeefs waren de pogingen van den
vorst om den Pacha tot andere gedachten te brengen.
Den Zondags was de vastgestelde tijd verloop. Vol-
gens christelijk gebruik liet de konsul dien dag zijn
vlag planten.

Des avonds bespeurde men eene groote beweging on-
der de troepen van het Turksche garnizoen, en ieder
oogenblik verwachtte men de losbranding van het ge-
schut. De Oostenrijksche konsul begaf zich naar het
fort en wist den pacha te bewegen de stad te sparen,
omgezien en zich zoo vele Oostenrijksche onderdanen
bevinden. Des anderen daags lag de Russische konsul
zijn betrekking neder, en de onderdanen van Rusland
kwamen onder de bescherming van Oostenrijk.

Er is alhier eene telegrafische dépêche uit Bucha-
rest ontvangen van 29 Nov., meldende, dat het Rus-
sische stoomschip *Wladimir*, als kruiser in de Zwarte
Zee gezonden, te Sebastopol twee prijs gemaakte sche-
pen heeft opgebragt, zijnde een Turksch gouvernements-
schip met eene lading koper en het Egyptische oorlogs-
stoomschip *Perwazy Bahri* van 10 stukken. Dit laatste
heeft zich krachtig verdedigd. De Russen telden twee
dooden en twee gewonden.

KEULEN, 30 November. Het Domkapittel van Mainz,
alsmede de geestelijkheid van het Biskopdom Aken hebben
adressen aan Z. H. W. den Aartsbisschop van Freiburg
gezonden.

De geestelijken van het kapittel Hohenhausen hebben reeds
voor het uitgaan van het kerk-concilie, op den 30
September aan Z. H. W. den Aartsbisschop een adres
gerigt, waarin zij hoofdzakelijk verklaarden dat de gees-
telijkheid in dat beslissend oogenblik zich niet mogt ver-
schillen achter eene onterende onzijdigheid, of door
een karakterloos onverschillig id-een-lagen vrede met
de wereld sluiten.

Te Weimhar (aan de Bergstrasse) heeft de han-
deling der Badensche regering tegen de Katholieke Kerk
het uitworsel gehad om de katholieke christenen nog meer
voor de zaak der heilige godsdienst te ontvlammen. De
inwoners hebben niet alleen hun grijzen moedigen Bis-
schop innig lief, maar voelen zich tevens door zijnen
apostolischen moed aangespoord, den voor de heilige
zaak het martelaarschap niet schuwenden onverzagen
strijder door hunne geboden te ondersteunen en door
woorden en daden openlijke verklaring af te leggen van
hunne overeenstemming met zijne op waarlijkheid
regt steunende enkel kerkelijke maatregelen.

Te Neckar Gemrad, bezocht den 23 Nov. een
ambtenaar, den geliefen pastoor die gevestigd is in de
gevangenis en berigte hem: dat van de regering bevel
was ontvangen, de gevangenisstraf in een geboorte te
veranderen, zoodat de gevangenen ontslagen en hem 10
boete werd opgelegd.

Freiburg, 24 Nov. 's nachts 12 uur. De Baden-
sche regering heeft besloten, al de gevangene geeste-
lijken in vrijheid te stellen, en geene meer gevangenen

te nemen. Die maatregel, naar het gebeurde, kan niet
nalaten veel verwondering te baren, en niemand had
die verandering zoo spoedig verwacht. De volgende
vragen stellen zich voor. Zou de Aartsbisschop hierdoor
tot opheffing van den keeklijken ban overgaan? Is het
zoo verheugend besluit een gevolg van oneenigheid tus-
schen de leden der regering? Is het besluit aan de in-
menging van andere Staten toe te schrijven? Misschien
hebben de gevolmatigen te Karlsruhe er op aandachtig
gemaakt, dat door de gisting onder de Katholieken,
namelijk van het meerendeel der bewoners van het land
nog meer roesdel te geven, de wanordelijkheden, welke
helaas! in Odenwalde hebben plaats gehad, rampzalige
gevolgen konden hebben: en oproerigheid in een naburig
land wil tegenwoordig geene regering. Het gerucht dat
Oostenrijk den Aartsbisschop zijne bemiddeling zou heb-
ben aangeboden, heeft volstrekt geen grond. Of Oosten-
rijk echter aan de Badensche regering, in behoorlijken
vorm niet eenige voorstellingen heeft gedaan, dat is
een andere vraag.

Ten aanzien van het medegedeelde antwoord van het
ministerie van Binnenlandsche Zaken (zie de *Tijd* van
gisteren) op het protest van den Aartsbisschop van Frei-
burg, betreffende de verdrijving der Jezuïeten, moet het
volgende bemerkt worden: Drie jaren geleden kwamen
eenige leden van de Sociëteit Jezu als medehelpers in
de verzorging der zielen in het land. 't Is voldoende
bekend wat zij ter geruststelling der gemoederen en ter
verheffing der godsdienst, de grondvest van het staats-
bestaan, hebben bijgedragen. Zulks werd bovenal door
ouzen Opperherder erkend die hen mitsdien gastvrij
innam. 't Is aan ieder bekend dat genoemde geestelijken
evenmin hier een woonplaats hadden alsdat zij een ge-
sticht als genootschap hebben gevestigd. Met verlof der
policie verwijsden hier eenige Jezuïeten en blijven nog
hier ter zielverzorging. Het beweerde, op een bericht
van den bekenden Burger steunende, dat de Jezuïeten
eene *blijvende instellingen* te Freiburg wilden vestigen
is alzoö zonder grond. Het blijkt dan ook hieruit dat
de goedkeuring der hooge regering daartoe niet noodig
is. De eenige Jezuïeten, die hier slechts tijdelijk ver-
weilen, vallen mitsdien niet onder art. 1 en 4 van
de ordonnantie van 4 Junij 1808, welke ordonnantie
aan alle vreemdelingen die wegens geoorloofde zaken in
het land verweilen, dezelfde bescherming als aan de
inwoners verleenen.

Spier, 24. Te Manheim is men op niets minder uit
gewest dan om den verdienstelijken, voor de konserve-
zaak strijdenden redakteur van de *Pfalzer Zeitung*, Dr.
Jäger te Ludwigshafen, waar men zijn signalement had,
indien hij zich op dat Duitsch rijksgesied vertoonde, in-
bechtenis te nemen. Waarom? Omdat de *Pfalzer Zeit-
ung* den moed had in de treurige Badensche kwestie
het regt der Katholieken voor te staan, en omgange deed
bemerken hoe men thans de katholieke geestelijken be-
ter in de gevangenis zal bewaken, dan in der tijd den
heer von Struve. De belangstelling is hier zeer groot
voor het lot der geestelijken in Baden, voor wie men
hier begonnen is liefdegiften in te zamelen.

BELGIE.

BRUSSEL, 1 Dec. Alhier overleed in den ouderdom
van 71 jaren, de daken van het korps diplomatie bij
het hof van België, de ridder Edgard Willems van
Geopmans, kammerheer van Z. M. den Koning van Bel-
gië en gezant bij de hoven van België en de
Nederlanden.

STADENIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 December.

ONDERTRUWD (1 Dec.): H. E. P. en mev. J. E. de Jel,
wel. J. de Vervet met H. B. Te Winkel.
GETRUWD (1 Dec.): W. G. Lehman met D. Faber.
BEVALLAN (30 Nov.): A. Taakman, geb. Ter Meulen, Z.
J. M. Stork, geb. Greeve, Z. C. A. van der Voort, geb.
van Hal, H. G. Caarelsen, geb. de Jonge, D.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 2 Dec. Tarwe en Rogge zonder handel.
Garst overgeland: 112 s. Deense f. 273.
Boekweit f. 3, hooger f. 125 s. Holst. f. 273.
Op 9 vaten Olle in Dec. ok. 101 s. Sept. en Oct. 67 1/2 s.
Lijnzaad een den. 110/11 s. Memel f. 9 1/2; 111/12 s. Odessa
f. 330. Radpote op 6 w. f. 39, Vliegeng f. 37 1/2; 1 s. Meke.
f. 39; Sept. f. 38; Oct. f. 38; Dec. f. 36 1/2. Lijnolie op
6 w. f. 30; Vliegeng f. 29 1/2. Hennepolie op 6 w. f. 37 1/2.
Rappkoken per 1040 st. f. 84, 86. Lijnkoken per 104 st.
f. 41, 19.

SCHIEDAM, 1 Dec. Moutwijn f. 18,50; Jenever f. 23.—
Amst. Proef f. 24,25, per Ned. vat zonder fuot, zonder de
belasting.

DELFT, 1 Dec. Beter eerste kwaliteit f. 28 s. 55; tweede
kwaliteit f. 48 s. 52.

ANTWERPEN, 1 Dec. Koffij. De markt blijft zeer vast.
Verkocht 1015 balen Domingo.

Rijst. Heden zijn verkocht 500 vaten gepelde Aracan.
 Suiker. Ruwe. Voor uitvoer zijn afgedaan 2000 maten
 Manilla en 800 kisten Havana.
 Grannen. Met weinig zaken en staande prijzen in Tarwe
 en Rogge.
 LONDEN, 30 Nov. Suiker. Zoowel Ruwe als Geraf-
 fineerde met weinig omgang.
 Koffij. Native Ceylon is zeer gezocht, tot 47 a 47 s. 6 d.
 voor goed ordinar. Plantage soorten mede in eene gunstige
 stemming.
 Rijst. Geniet eene goede vraag, zoowel voor consumtie als
 voor uitvoer tot vaste prijzen.
 Talk. De markt blijft ferm. Petersb. 36 s. 3 d. voor dadelijk.
 Grannen. Zonder omgang.
 BORDEAUX, 28 Nov. Voorloop. 3/6 houdt zich op
 134 fr. goed staande.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	1 DEC. 4 1/2 u. gebi.	2 DEC. 4 u. gebi.	
NEDERL. Werkl. Sch. a 2 1/2 pCt.	61 1/2	61 1/2	61 1/2
Dito Dito	73 1/2	73 1/2	73 1/2
Dito Dito	92 1/2	92 1/2	92 1/2
O. I. Leening 1844	91 1/2		
Amortis. Syndic.	3 1/2		
Handel-Maatschappij	4 1/2		
Aand. Rijk-Spoorweg			
Aand. Holl. S. M.			
Obligatien			
BRUXEL. Obligatien 1844			
Cert. bij de Belg. Bank. 2 1/2			
Dito bij Rotsch. en Volksv.	49 1/2		
FRANKRIJ. Obligatien	3		
SPANJE Nieuwe	21 1/2	21 1/2	21 1/2
Dito	45 1/2	45 1/2	45 1/2
Dito Binnenl. a 6/m.	40 1/2	40 1/2	40 1/2
Coup. Bewijzen	5 1/2	5 1/2	5 1/2
Amortisable Schuld			
PORTUGAL te Londen	35 1/2	36	36 1/2
Dito uitgeleide			
Rust. bij Hope 1798 en 1816	104 1/2	103 1/2	103 1/2
Dito Dito 1828 en 1829	102 1/2	102 1/2	102 1/2
Cert. bij d. 1831 en 1833	94 1/2	94 1/2	94 1/2
Dito	94 1/2	94 1/2	94 1/2
Dito bij Hope	83 1/2		
Dito bij Stieglitz en C.	87 1/2		
Dito bij id. 5de Serie	4		
Cert. te Hamburg	5		
Inschrijving in Assignat. 6			
Cert. van dito	69		
POLEN. Certifikaten	4		
Dito Aand. a fl. 500			
Dito met Lot.	300		
AMERIKA. Bank-Actien	4	4 1/2	
PRUISSEN. Aand. met Lot. R. 50			
Oostenrijk. Metalliek	5 pCt. 75 1/2	75 1/2	75 1/2
Dito 1852	2 1/2	39	39
Dito 1854	2 1/2	39	39
Dito 1854	5	89 1/2	89 1/2
Dito 1849	5	90	90 1/2
Wien. Bank bij Gollner & C.	4	67	
Dito	5	89 1/2	90
Letter B	5	89 1/2	90 1/2
Aand. met Loting fl. 500			
Nieuwe dito	250		
NAPLES. Cert. Lam. en Bousser 5 pCt 98 1/2		94 1/2	
BRAZIL te Londen 1824	5		
Dito Leening 1843	5	95 1/2	
PERU	4 1/2	68 1/2	
MEXICO Nieuwe	3	22 1/2	23
VENEZUELA a fl. 100	3 1/2		
GRENADA a fl. 100	2		
Dito Uitgestelde	7 1/2		
EQUADOR a fl. 100	3 1/2	3 1/2	
Mexiko onbepaalde 22 1/2			

Bij willige stemming was de handel in Hollandsche, Spaan-
 sche, Portugeesche en Oostenrijksche vrij levendig, de overige
 soorten leverden daarentegen niets bijzonders op.
 Kogers van het Geld. Beleming 3 1/2 pCt, Prolongatie 4 pCt.
 Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m. f. 55 1/2	Livorno	2/m. f. 38 1/2
Bordeaux	2/m. f. 55 1/2	Napels	83
Madrid	2/m. f. 55 1/2	Petersburg	1.85
Cadix	2/m. f. 55 1/2	Weenen	6/w. 30
Seville	2/m. f. 55 1/2	Augsburg	35 1/2
Bilbao	2/m. f. 55 1/2	Frankfort	98 1/2
Lissabon	2/m. f. 55 1/2	Hamburg	2/m. 55 1/2
Porto	2/m. f. 55 1/2	Londen	2/m. 11.55
Genue	2/m. f. 55 1/2	Rotterdam	2/m. 11.65

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANISWERPEN; 1 Dec. Belg. leen. 2 1/2 pCt. 53 1/2, 1840, 1842
 4 1/2 pCt. 96; 1852, —; Spanje 1—3 pCt. 21 1/2; Binnenl. 3 pCt.
 41 1/2; Romeinen 5 pCt. —; Oostenrijk Metalliek 5 pCt. 79 1/2.
 PARIS; 1 Dec. Fransche 3 pCt. 74.45; 4 1/2 pCt. 100. —;
 Spanje 1—3 pCt. 21 1/2; Russen 4 1/2 pCt. —;
 Met. —; Fransche Leening 1850 94 1/2.
 LONDEN; 1 Dec. —; 3 pCt. 42 1/2; 1—3 pCt. 22 1/2; Cert.
 Braz. 97 a 99 1/2; —; op tijd 94 1/2 a —;
 81 a 83; 5 pCt. —; —; —; —; —; —; —; —;
 Uitgeest. 7 1/2 a —; Mexiko Nieuwe 22 1/2 a —;
 N. 71 a 73; Uitgeest. 50 a 51; —; —; —; —;
 (N.) 4 1/2 pCt. 98 a 99; Portugal 5 pCt. — a —;
 —; 3 pCt. — a —; Spanje 1 pCt. 22 a —; 3 pCt. —

—; Coup. cert. 5 1/2 a 5 1/2; Passive 4 1/2 a 5; Holl. 2 1/2 pCt. 63 1/2
 a 62 1/2; id. 4 pCt. 95 1/2 a 95 1/2; Venez. — a —; Uitg. — a —;
 Wissel op Amst. f. —; —; —; —; —; —; —; —;
 WEENEN; 1 Dec. Met. 5 pCt. 92 1/2; Bank-Aktien 134 1/2;
 Loten fl. 250 —; Wissel op Londen 11.20, Zilver 15 1/2;
 BELLIJN; 30 Nov. Pruisen 3 1/2 pCt. 90 1/2; Loten —;
 Rul. Stiegl. 4 pCt. 93 1/2; Pools. 4 pCt. 8 1/2; Loten fl. 500 88;
 Oost. Met. 5 pCt. 80 1/2; Amsterdam zigt 142 1/2, id. 2/m. 141 1/2;
 HAMBURG; 30 Nov. Russ. Cert. 101; Den. 3 pCt. 79;
 5 pCt. 96 1/2; Oostenrijk Met. 5 pCt. 91; Spanje 1—3 pCt. 20 1/2;
 Binnenl. 3 pCt. 38; Mexiko 19.
 FRANKFORT; 1 Dec. Met. 5 pCt. 79; W. Bank-Ak-
 tien 132 1/2; W. Loten fl. 250, —; Spanje 1 pCt. 21 1/2; id.
 3 pCt. 40 1/2; Wissel op Weenen 102.

SCHEEPSTIJDINGEN.

MAURITIUS, 18 Okt. Het schip 's Hertogenbosch, kapt.
 van der Praak, van Bat. n. Amst., is den 28 Sept. alhier
 lek binnengelopen en bezig met lossen.

— Het schip Dankbaarheid aan de N. H. Ms. kapt. Kroll,
 van Bactam n. Rotterdam, alhier met schade binnengelopen,
 is afgekeurd.

BINNENGEKOMEN:

BROUWERSHAVEN, 30 Nov. J. C. Viersema, Duiveland,
 Padang naar Rotterdam.

UITGEZELD:

HELVOET, 1 Dec. H. H. de Boer, Elisa, Sierra. - H. N. Steen,
 Stephen Ampt, St. Ubes.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

SOERABAYA, Nestor Kijle. 1163 p. Tabak, 5437 b.
 Rijst, 292 b. Koffij, 1934 st. Koehuiden, Spengler en Comp;
 706 p. Tabak, Hope en Comp.; 78 legg. Arak, voor Rot-
 terdam.

ROTTERDAM.

BATAVIA, Mary Catherina, Butler: 1322 kann., 1795
 m. Suiker, Wm. Bunge en Comp.; 3140 b. Bindr., Order

ADVERTENTIE.

Bevallen van een' ZOON, C. A. VAN TOMPUTTE,
 geliefde Echtgenoot van

J. B. H. BAX.

ROTTERDAM, 30 November 1853.

(3499)

(3502) Heden morgen ten vier ure is alhier na lang-
 durige ongesteldheid, doch tijdig voorzien geweest van
 de H. H. Sacramenten der stervenden, zacht en kalm
 ontslapen, de Heer ARIE REYNAARD, Landbouwer te
 Hazerswoude, oud nagenoeg 75 jaren, Weduwnaar van
 JACOB A. KOOT.

De Uitvoerders van den Uitersten Wil.
 HAZERSWOUDE, A. VAN DER BEEK.
 29 Nov. 1853. J. H. ULJEE.

(3505) Heden overleed tot diepe droefheid van mij,
 mijne kinderen en behuwdkinderen, in den ouderdom
 van 56 jaren en 10 maanden, mijn dierbare Echtge-
 noot WILHELMUS HENDRIKUS JANSEN, na voorzien
 te zijn geweest, van de H. Sacramenten onzer moeder
 de H. Kerk.
 SCHIEDAM, Wed. W. JANSEN,
 30 Nov. 1853. SMITS.

J. FEIJE en H. J. VAN OGTOP, Makelaars,
 zullen op Maandag den 19den December 1853,
 onder meerdere Perceelen, in het O. Z. Heeren-
 Logement te Amsterdam, des avonds na vijf ure, ten
 overstaan van den Notaris T. J. VAN RIET, verkoopen:
 Een extra kapitaal hecht, sterk en weldoortimmerd
WINKELHUIS, OPEN PLAATS en ERVE,
 waarin een zeer gerenomeerde Affaire in PENDULES en
HOROLOGIEN wordt uitgeveest, staande en gelegen
 in de Kalverstraat, naast het Hoekhuis van de Taksteeg,
 in Buurt E. N°. 65. Te bezichtigen des Dingsdags en

(3503)

Bij C. VAN DER POST Jr., te Utrecht, en verder alom te bekomen:

GESCHIEDENIS DER KRUISTOGTEN.

DOOR

J. SPORSCHILL.

In 2 Dln. met 12 STAALPLATEN en eene Kaart.

a f 4.80 in plaats van f 9.00.

Deze zoo belangrijke Geschiedenis der krijgshaftige Volksverhuizing uit het Westen naar het Oosten, en
 den strijd der Christenen tegen de Saracenen, die het Kruis met voeten traden, vindt men hier zoo getrou-
 als sierlijk medegedeeld. De zoo rijken inhoud wordt nog opgeluisterd met 12 keurige gravures, ieder op
 zelve een meesterstuk, voorstellende:

Paus URBANUS te Clermont. — Bestorming van Jerusalem. — Krooning van Koning BOUDEWIJN II.
 Koning LODEWIJK bij Laodicea. — Keizer MANUEL als Wondarts. — Ontwijding van het HEILIGE KRUIS.
 Barbarossa's Ondergang. — RICHARD LEEUWENHART. — Kruistogt der Kinderen. — Intogt te Damiat.
 Pelgrims van LODEWIJK den Heilige. — Patriarch NICOLAAS.
 Voorzeker nimmer werd eenig werk, de keurige en kostbare uitvoering in aanmerking genomen, als

—; 3 pCt. — a —; Spanje 1 pCt. 22 a —; 3 pCt. —
 Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.

Donderdags, alsmede op den Verkoopdag van 9
 ure. De Veilkonditien liggen op den gewonen tijd-
 zage, ten kantore van bovengenoemden Notaris,
 gracht bij Felix Meritis.

(3507) Wij hebben van al het moois, dat ST.
COLAAS in het Verkoophuis aangevoerd heeft
 verscheiden Voorwerpen genoemd, die bij den
 oogopslag onze attentie trokken, maar er zijn nog
 meer, die evenzeer eervolte melding verdienen —
 Cachets, Vouwbeenen, Papiermessen, Penhouders
 gante Inktokers van papier mache, rijk met pae-
 ingelegd en fijne, zware Krisstallen; rijke, m-
 groteske, vreedende, bronzen en vergulde Inktok-
 schilpad Opsteekkammen, Armbanden en Ringen
 en goedkope Odeurdragers; porseleinen Beelden
 taise Eijerschalen, rijk gedecoreerde Inktokers,
 koppen, Sigaren en Lucifersbekers, Serviesen,
 Tèles, Bloemenhangers, Lampen en Tabakspotten
 menigte mooie Presse Papiers, nette kleine zijde
 raplures voor kinderen van 3 tot 34 Gulden;
 Hombardozen; kristal Theekjes, allegre en ele-
 Botervlootjes in mooie fijne kleuren en vruchten
 Likeurstellen, Eijerstellen, Fruitschalen, Midden-
 ken, kandelaars, Punschterrines, Bokalen, Va-
 Verres d'eau, Blakers, Flacons, Presentglazen,
 dets, enz.

In Kinderspeelgoed hebben wij veel nieuws,
 vreemd als inlandsch; Vestingen en Bouwdozen,
 ken, Winkels, Keukens, Bruggen, Opticas, La-
 zen, Kleeddozen, Kaarten, Glöhes, Tellariums
 vele andere nuttige Voorwerpen, Poppen, Solda-
 Wapens, Wagens, Kanonnen, Proppenschieters, n-
 bronzen Windpistolen voor de Vliegenjagt; ook de
 kende goedkope altijd mooie Prentenboekjes van
 meest gevierde Auteurs en Kindervrienden.

De collectie Surprises is met een verrijkt, die zek-
 tot de attributen van St. Nicolaas behoort en waar-
 wij den Kindervriend uit Rotterdam bedanken, die
 daarop opmerkzaam gemaakt heeft, het is eene leer-
 Surprise (eene tuchtroede) voor wie het aangaat, n-
 niet van Berkenreis, die zijn zoo wreed, van Hutt-
 en van Heide; wij hopen voor de lieve Kleinen,
 zij slechts als waarschuwing zullen dienen en ge-
 verdere toepassing vinden; van sommigen hebben
 eene dubbele Surprise gemaakt en genoege ruim-
 gevonden om een pleister op de wonde er in te
 bergen.

(3504) Bij J. A. VAN BELLE te Rotterdam is uitge-
 licht en is alom te bekomen a f 3.00.

VERGEET MIJ NIET.

Muzen-Almanak voor 1854.

Onder Redactie van Ds. J. J. L. TEN KATE.
 Met Portret van Mevrouw E. J. HASEBROEK.
 Titelvignet en vijf Staalplaten.

BEVATTENDE BIJDAGEN IN POËZIE EN PROZA
 van de voornaamste Nederlandsche Dichters en
 Prozaschrijvers.

(3478) Bij J. A. VAN BELLE te Rotterdam is uitge-
 geven en alom verkrijgbaar gesteld:

EPISTELEN EN EVANGELIEN, zoo als
 zelve door het geheele jaar onder de H. Mis geleest
 worden, vertaald door J. STAFFORD, R. K. Pastoor
 Haarlem. Op nieuw nagezien, verbeterd en vermeer-
 derd door B. H. H. R. K. Pastoor te Amsterdam.
 Prijs . . . . . f 1.50